

nje — što se tiče karaktera — nije drugo, nego ispravno shvaćen kanon 1371.

O vrijednosti svećeničkoga poštenja lijepo govori enciklika Pape Pija XI. »O katoličkom svećeništvu«: »Jasno je pak, da ovakovo dostojanstvo (svećeničko) od onih, koji su njime odlikovani, traži uzvišenost duše, čistoću srca i neporočnost života, koje će odgovarati veličanstvu službe svećeničke. Potrebno je dakle, da po mogućnosti što bliže svećenik pristupa k savršenstvu onoga, čiji je zamjenik, i da svaki dan postaje poštenjem života i djela Bogu sve draži, jer Bog većma cijeni i ljubi vrlinu nego blagi kâd tamjana, većma nego li krasotu svetih hramova«.

Za pobožnost veli Delbrel: »Pobožnost, velika pobožnost u svećeničkog kandidata sačinjava jednu sposobnost, jedan znak više u korist zvanja. Tko će naprotiv vjerovati, da ima zvanje kandidat, mladić, koji nema pobožnosti, mnogo pobožnosti?«

Na bit zvanja spada i volja (*recta intentio*). Ona mora biti osobna. »Svećenički kandidat treba da sam hoće biti svećenik, da svojevóljno hoće ispuniti sve žrtve, koje se od njega traže, i ne dostaje, ako to drugi žele za njega« (str. 77). To je točno prema kanonu 971., koji kaže: »*Nefas est quemquam, quovis modo, ob quamlibet rationem, ad statum clericalem cogere, vel canonice idoneum ab eo avertere*«. Volja treba da bude i iskrena i poslušna.

Još je govor kod zvanja o molitvi, proučavanju samoga sebe, o sudu poglavara i duhovnog vođe. Najzad o mišljenju kršćanskoga puka i saučenika.

Knjiga je pisana laganim stilom. Moći će je korisno čitati kako bogoslovi, tako i gimnazijalci. Držim, da će onima, koji se muče sa zvanjem, razjasniti mnogu poteškoću glede zvanja, a one opet, koji su na čistu sa zvanjem, još većma učvrstiti u zvanju.

Predgovor je knjizi u prijevodu napisao sâm biskup Akšamović. Predgovor je pisan s velikim poznavanjem stvari i s puno topline za svećeničko zvanje.

Dr. J. Penić.

Palmira Melesi-Fanti, Paulina Jaricot, osnovateljica Društva za širenje vjere (D. S. V.). (1799—1862). Prigodom 75-godišnjice smrti. Izd. Misijska pisarna, Palmotićeve 32, Zagreb 1939; 8°, str. 146; cij. broj. 10.— din.; uvez u platno 16.— din.

Ne samo zato, da se proslavi 75-godišnji jubilej ove duše, koja se odlikovala tolikim heroizmom kršćanske požrtvovnosti za misijski apostolat, u svrhu kojega je Paulina Jaricot osnovala Društvo za širenje vjere, nego i zato, da se savremenom čovječanstvu ocrta život jedne duše, koja je u teškim borbama sa svojim životnim temperamentom, kao što i sa nesmiljenom i krutom zbiljom teških socijalnih prilika pokazala nečuveni heroizam ustrajanja u praktičkom kršćanskom životu, — bila je vrlo dobra misao, da se životopis ove duše objelodani u hrvatskom prijevodu. Svatko, tko bude čitao ovaj životopis, ne samo da će se diviti, što sve može Božja milost u krhkom ljudskom tijelu, nego

će i sam biti snažno potaknut primjerom njezine požrtvornosti, koja treba upravo u današnjim teškim socijalnim prilikama naj snažnija apologija katoličke vjere. Toplo preporučujemo.

Dr. J. O.

Franz Meister: Die Vollendung der Welt in Opfer des Gottmenschen. Freiburg im Breisgau 1938. Herderovo izdanje, 8°, str. 256. Cij. 4 M. Vežano 5.40 M.

Protestanti i njima bliže vjerske zajednice ne smatraju vidljivu žrtvu potrebnom za članove svoje vjerske zajednice. Što više drže, da je žrtva vjernika nespojiva s neizmjeno savršenom žrtvom Kristovom.

Na drugoj je strani kat. Crkva, koja uči, da se Kristova vidljiva žrtva na križu neprestano obnavlja u sv. Misi. Crkva traži od svojih vjernika da prisustvuju ovoj žrtvi. Prisustvovanje sv. Misi smatra tako važnim, da spada među bitne dužnosti svakoga katolika.

Knjiga obrađuje predmet induktivnim putem. Počinje s raspravom o naravi žrtve. Građa je podijeljena u četiri dijela. Prvi dio obrađuje općenito odnošaj čovjeka prema žrtvi. Čovjek je stvoren i prema tome ovisi o Bogu. Ovisnost pokazuje žrtvom. U drugom dijelu prikazuje Boga-čovjeka kao svećenika i njihovu žrtvu na križu kao naj savršenu žrtvu. Treći se dio bavi pitanjem kršćanina i žrtve. Tu je govor o žrtvi na Posljednjoj večeri i o identičnosti žrtve na križu sa žrtvom na Posljednjoj večeri. Četvrti dio raspravlja o vezi svijeta sa žrtvom Crkve.

Sv. Misu prikazuje kao izvor, iz koga sve vjerske istine ističu i od koga imaju svoj sadržaj. Nakana je knjige pokazati vrijednost i značenje sv. Mise ne samo za katolike, nego za sve ljude i za cijeli svijet.

Iz knjige izbija topla molba na suvremeni svijet, neka se riješi predrasuda, što ih ima o sv. Misi. Napose to vrijedi za Njemačku, gdje je vjerski raskol mnogo oslabio poštivanjem prema sv. Misi, kojoj su Nijemci prije razdora podigli toliko dragocjenih hramova.

Knjiga je pisana lakim jezikom. Namijenjena je u prvom redu katoličkim svjetovnjacima. Ima svrhu poslužiti, koliko je više moguće, ličnoj duhovnoj izgradnji.

Dr. J. Penić.

Hardy Schilgen S. J.: Ti i on, stav djevojke spram mladića 80, str. 196; **Ti i ona,** stav mladića spram djevojke, 80, str. 180, Zagreb 1939. Cijena broš. 20, uvez. 30 dinara.

Ove dvije knjižice pružaju svakome mladiću i djevojci jasan i prikladan putokaz — zavrtan po zdravim i sigurnim načelima katoličkoga morala — k pravoj životnoj sreći i postignuću našega posljednjega cilja.

U tim su knjigama lijepim i prikladnim načinom iznesena najteža životna pitanja mladeži. Najdelikatnija pitanja seksualnog nagona, koja zadiru u najskrovitije područje našega života, obrađena su ovdje i iznesena na tako podesan i jednostavan način, da ne djeluju odviše uzbuđljivo na dušu mladog bića, već ga potiču na odvratnost prema stranoj grijehu nečistoće i pobuđuju u njemu strahopočitanje i ozbiljno shvaćanje svetišta tajne životne stvaralačke snage. Dok se s jedne strane iznose stramputice i zamamna sredstva koja mlade ljude vode do pada, nadovezuju se odmah teške posljedice grijeha i moralnog pada, te